

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Nabuchodonosorem nec bestiam, nec semibestiam fuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

domi catenis alligatum, aut conclavi cohibitum custodijissent, donec ad se rediret; sicut & alij insani custodiuntur.

VII.

Tertiò igitur quidam Iosepho ascribunt eam sententiam, quasi Nabuchodonosor re ipsa ex homine bestia sit factus. Sed neque Iosephus id scribit, neque ratio patitur; si enim tam anima, quam corpus subiissent eiuscemodi mutationem, non jam ipse vinculo ferreo & aere alligatus fuisset, non ipse fœnum et bos comedisset, non rore cali corpus eius infectum esset; non capilli eius in similitudinem aquilarum creuissent, & unguis eius quasi auium;

Dorotheus in
synopsi Epi-
phan. in vita
Danielis.

sed hæc omnia boui, aut bestiae accidissent, quæ nihil peccauerat, anima regis annihilata, vel in exilium pulsa, atque tantisper vagari iussa. Quamobrem Dorotheus & Epiphanius volunt Nabuchodonosorem non totum in feram fuisse commutatum, sed interiùs formam hominis, hoc est, animam immortalem seruasse; exteriùs autem profus fuisse aliã, & quidem bestiae figurã indutum; ita scilicet, vt anteriùs figuram bouis, posteriùs leonis referret. Itaque putant, eum taurino capite cornua ventilasse; & jubis ac cauda leonina terribilem extitisse. Fundamentum istorum est, quòd boui leonem addant, tum quia Septuaginta interpretes vertunt, *capillos eius non in similitudinem aquilarum, sed leonis creuisse*; tum quia dicitur, *cor non bestiae, sed fera detur ei*; bos verò, licet sit bestia, non tamen est fera, leo autem & bestia est, & fera. Quare hi idem de Nabuchodonosore fingunt, quod Poëta de Gyge & Minotauro, quos partim fuisse homines, partim boues, canunt. De Gyge

Dan. 4. 30.

Ouid, lib. 4.

Trist. eleg. 6.

Centimanumq; Gygen, semibouemq; virum.

De Minotauro:

Semibouemq; virum, semiuirumq; bouem.

Hæc quoque sententia nimisum dicit. Nam ex homine, boue, leone triplex monstrum facit. Tametsi enim demus, aliquam veri hominis, immò plures partes posse esse membra aliarum bestiarum, non tamen concedimus, omnes partes ac membra (praesertim praecipua) posse esse sufficiens animæ rationalis instrumentum, vnde etiam supra docuimus, Satyros, centauros, & similia monstra, si qua sunt, potiora habere hominis. Immo

Supra cap. 48.

acque

neque Poëta dicit in Gyge, aut Minotauro animam hominis, corpus totum bouis fuisse, sed *Semibouemq; virum, semivirumq; bouem* vocat; quòd corporis vna pars hominem, altera bouem retulisset. In explicatione porrò somnij Daniel nullam leonis, sed tantum bouis mentionem facit. Adferam quod attinet, cuius cor dandum regi ait scriptura, notum est, boues non tantum cicures esse & domesticos, sed etiam agrestes & feros, ut sunt vri & bisontes.

Dan. 4. v. 29
& 30.

Restat igitur quartò media sententia, ut dicamus, Nabuchodonosorem & secundum animam, & secundum corpus, non tamen tantum, quantum citati volunt authores, mutatum fuisse. Secundum animam verè mansit homo; licet humanus ei sensus, quoad exercitium & sensationem humanam, & usum rationis fuerit ademptus. Secundum corpus autem & precipuas eius partes, etsi manserit homo, tamen ira nonnullæ deformatae sunt, ut bestia potius quàm homo videretur. Quæ singula à nobis declaranda sunt. 1. Nisi enim illi eadem anima mansisset, & idem corpus, non essent vera, quæ de illo narrantur; non fuisset idem, qui peccasset, sed bos pro eo, sicut olim cerua pro Iphigenia, substitutus pœnas dedisset. Nisi etiam idem corpus seruasset, tunc anima humana corpus bonis informasset, neque debita sibi organa habuisset, quod non magis fieri potest, quàm si anima bouis corpus hominis informaret. 2. Dicit tamen potest anima mutata, secundum vitiatam suam imaginationem, secundum ligatum rationis usum, secundum tactus, gustus, & odoratus sensationem. Siquidem cordis & corporis eius temperamentum ita immutatum effectumque est, ut esset simile feræ bestiæ, quantum fieri potuit, citra humanitatis, siue naturæ humanæ amissionem. Certè si *fanum ut bos comedit*, stomachus aliam habere vim concoquendi debuit; aliam vim palatus, ut ei fœnum saperet; aliam odoratus, ut pro nidore culinæ graminis fragrantiam sequeretur; aliam etiam tactus; ut non sentiret frigora & æstus, rorem cæli super se cadentem, genibusque incedens non doleret. Denique emota mente, rationis usum amisit; eiusque loco utebatur phantasia, eaque & ipsa corrupta, & velut ferina, qualis est

VIII;

Dan. 4. 30.
seq.

Ggggg 2

VII,